

Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 29. marts 2011

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union og lov om udlevering af lovovertrædere

(Gennemførelse af rammeafgørelsen om gensidig anerkendelse af og tilsyn med afgørelser om pligter og påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrdelse m.v. og rammeafgørelsen om afgørelser afsagt, uden at den pågældende har været til stede under retssagen)

§ 1

I lov nr. 1434 af 22. december 2004 om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union, som ændret ved § 1 i lov nr. 347 af 14. maj 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) bødestraf og fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning,«

2. I § 1, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) pligter eller påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrdelse, som alternativ sanktion eller ved prøveløsladelse og«

Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

3. Overskriften til *afsnit III* affattes således:

»Afsnit III

Bødestraf, fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning samt pligter eller påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrdelse, som alternativ sanktion eller ved prøveløsladelse«

4. § 20, stk. 1, nr. 6, litra b, affattes således:

»b) ikke er mødt personligt frem, medmindre det i attesten er anført, at personen i overensstemmelse med reglerne i udstedelsesstaten og i rette tid

- i) er blevet indkaldt personligt og dermed er blevet underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, som førte til afgørelsen, eller på anden måde faktisk er blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte

til afgørelsen, på en sådan måde, at det klart fremgår, at personen var bekendt med den berammede retssag og er blevet underrettet om, at der kunne træffes en afgørelse, selv om den pågældende ikke var til stede under retssagen,

- ii) var bekendt med den berammede retssag og havde givet en juridisk rådgiver, der var udpeget enten af den pågældende selv eller af udstedelsesstaten, fuldmagt til at forsvare sig under retssagen og faktisk var repræsenteret af denne rådgiver under retssagen,
- iii) har fået afgørelsen forkyndt og er blevet udtrykkeligt underrettet om retten til en fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter, herunder nye beviser, bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og den pågældende efterfølgende udtrykkeligt har erklæret, at vedkommende ikke anfægter afgørelsen, eller den pågældende ikke har anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende tidsfrist eller
- iv) udtrykkeligt er blevet underrettet om retssagen og om muligheden for at være til stede under retssagen, men har givet afkald på retten til et mundtligt retsmøde og udtrykkeligt har tilkendegivet, at sagen ikke bestrides.«

5. § 29 d, nr. 6, affattes således:

- »6) den domfældte ifølge oplysningerne i den attest, som er omhandlet i § 48, er dømt uden selv at have været til stede under retssagen, medmindre det i attesten er anført, at domfældte i overensstemmelse med reglerne i udstedelsesstaten og i rette tid

- a) er blevet indkaldt personligt og dermed er blevet underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, som førte til afgørelsen, eller på anden måde faktisk er blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, på en sådan måde, at det klart fremgår, at personen var bekendt med den berammede retssag og er blevet underrettet om, at der kunne træffes en afgørelse, selv om vedkommende ikke var til stede under retssagen,
- b) var bekendt med den berammede retssag og havde givet en juridisk rådgiver, der var udpeget enten af den pågældende selv eller af udstedelsesstaten, fuldmagt til at forsvare sig under retssagen og faktisk var repræsenteret af denne rådgiver under retssagen eller
- c) har fået afgørelsen forkyndt og er blevet udtrykkeligt underrettet om retten til en fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter, herunder nye beviser, bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og den pågældende efterfølgende udtrykkeligt har erklæret, at vedkommende ikke anfægter afgørelsen, eller den pågældende ikke har anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende tidsfrist.«

6. Efter § 29 k indsættes i *afsnit III*:

»Kapitel 6 b

Anerkendelse af domme og afgørelser om pligter og påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrdelse, som alternativ sanktion eller ved prøveløsladelse

§ 29 l. Reglerne i dette kapitel finder anvendelse på følgende strafferetlige afgørelser:

- 1) Domme, hvori straffastsættelse er udsat, når der i dommen eller ved efterfølgende afgørelse i stedet er fastsat en eller flere pligter eller påbud.
- 2) Domme, hvori fuldbyrdelsen af en frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning er udsat, når der i dommen eller ved efterfølgende afgørelse i stedet er fastsat en eller flere pligter eller påbud.
- 3) Domme, som fastsætter en anden straf end frihedsstraf, frihedsberøvende foranstaltning eller bødestraf, og som pålægger en pligt eller et påbud (alternativ sanktion).
- 4) Domme eller endelige afgørelser, der træffes på grundlag af en dom, om prøveløsladelse med pålæg om en eller flere pligter eller påbud.

§ 29 m. En dom eller afgørelse omfattet af § 29 l, som er afsagt eller truffet i en anden medlemsstat (udstedelsesstaten), anerkendes, og tilsyn overtages, på anmodning fra udstedelsesstaten, hvis den domfældte har lovligt og sædvanligt ophold her i landet og er vendt tilbage eller ønsker at vende tilbage hertil, medmindre der er grundlag for at afslå anerkendelse af dommen eller afgørelsen efter § 29 o, stk. 2, § 29 p eller § 29 q. Behandlingen af anmodninger om anerkendelse og overtagelse af tilsyn sker efter reglerne i kapitel 12.

Stk. 2. På anmodning fra udstedelsesstaten og efter ønske fra den domfældte kan en dom eller afgørelse anerkendes, selv om den domfældte ikke på tidspunktet for anmodningen har lovligt og sædvanligt ophold her i landet, hvis det skønnes formålstjenligt af hensyn til den pågældendes mulighed for resocialisering.

Stk. 3. Når betingelserne for anerkendelse og overtagelse af tilsyn er opfyldt, jf. stk. 1 og 2, og udstedelsesstaten er underrettet om afgørelsen herom, jf. § 54, stk. 1, overtager justitsministeren eller den, som justitsministeren bemyndiger hertil, tilsynet med de pligter eller påbud, som er tilknyttet dommen eller afgørelsen, når der er tale om

- 1) pligt til at meddele en bestemt myndighed ændring af bopæl eller arbejdsplads,
- 2) pligt til ikke at opholde sig på bestemte lokaliteter eller steder eller i definerede områder i udstedelses- eller fuldbyrdelsesstaten,
- 3) begrænsninger i muligheden for at forlade fuldbyrdelsesstatens område,
- 4) påbud med hensyn til adfærd, opholdssted, uddannelse eller fritidsaktiviteter eller begrænsninger i eller regler for udøvelse af arbejde,
- 5) pligt til at henvende sig til en bestemt myndighed på et bestemt tidspunkt,
- 6) pligt til at undgå kontakt med bestemte personer,
- 7) pligt til at undgå kontakt med bestemte genstande, der er blevet anvendt eller med sandsynlighed kan anvendes af den domfældte til at begå en strafbar handling,
- 8) pligt til økonomisk at erstatte skader forvoldt ved lovovertrædelsen eller pligt til at bevise, at en sådan pligt er overholdt,
- 9) pligt til at udføre samfundstjeneste,
- 10) pligt til at samarbejde med en tilsynsførende eller med en repræsentant for en social myndighed, hvis ansvarsområde omfatter domfældte, eller
- 11) pligt til at underkaste sig terapi eller afvænnning.

Stk. 4. En pligt eller et påbud, som på grund af sin art eller varighed ikke er foreneligt med de pligter eller påbud, som i henhold til dansk lovgivning kan fastsættes for en tilsvarende strafbar handling, kan tilpasses i overensstemmelse med en pligt eller et påbud, som ville kunne fastsættes her i landet. Den tilpassede pligt eller det tilpassede påbud skal ligge så tæt som muligt på den oprindelige pligt eller det oprindelige påbud, som er fastsat i udstedelsesstaten, og må ikke udgøre en skærpelse i forhold hertil.

Stk. 5. Hvis varigheden af pligten eller påbuddet overstiger den maksimale varighed, som kan fastsættes i henhold til dansk lovgivning, nedsættes varigheden til det maksimale, som kan fastsættes i henhold til dansk lovgivning.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af sager om overtagelse af tilsyn.

§ 29 n. Når tilsyn er overtaget efter § 29 m, stk. 3, finder straffeloven og straffuldbyrdelsesloven samt administrative forskrifter udstedt i henhold til straffuldbyrdelsesloven anvendelse på alle senere afgørelser, der træffes her i landet i forbindelse med tilsynet.

Stk. 2. En afgørelse om fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning eller om genindsættelse fra prøveløsladelse træffes ikke her i landet, hvis en handling svarende til den, der ligger til grund for udstedelsesstatens dom, ikke er strafbar efter dansk ret, medmindre det skønnes formålstjenligt af hensyn til den domfældtes mulighed for re-socialisering. Bliver en sådan afgørelse relevant, og skønnes det ikke formålstjenligt at træffe afgørelsen her i landet, overføres afgørelseskompetencen i stedet til den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.

Stk. 3. En afgørelse om fastsættelse af en frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning træffes ikke her i landet, hvis en handling svarende til den, der ligger til grund for udstedelsesstatens dom, ikke tillige er strafbar efter dansk ret. Bliver en sådan afgørelse relevant, overføres afgørelseskompetencen i stedet til den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.

Stk. 4. Hvis der skal træffes afgørelse om fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, som overstiger den maksimale straf i henhold til dansk lovgivning for en tilsvarende strafbar handling, nedsættes straffen til den maksimale straf i henhold til dansk lovgivning.

Stk. 5. Hvis den i stk. 4 omhandlede frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning på grund af sin art ikke er forenelig med sanktionerne i henhold til dansk lovgivning for en tilsvarende strafbar handling, kan straffen tilpasses til en lignende sanktion, der ville kunne anvendes her i landet. Den tilpassede sanktion må ikke udgøre en skærpelse i forhold til den idømte sanktion.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på afgørelser om fuldbyrdelse af reststraffen for prøveløsladte.

Stk. 7. Udstedelsesstaten underrettes på anmodning og uden unødigt ophold om den maksimale straf, som i henhold til dansk lovgivning kan fastsættes for den lovovertrædelse, der gav anledning til dommen, og som kan pålægges domfældte i tilfælde af overtrædelse af den eller de pågældende pligter eller påbud.

§ 29 o. En dom omfattet af § 29 l, der vedrører en af nedenstående handlinger, og en afgørelse omfattet af § 29 l, der er knyttet til en sådan dom, kan anerkendes her i landet, selv om en tilsvarende handling ikke er strafbar efter dansk ret, hvis sådanne handlinger efter lovgivningen i udstedelsesstaten kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning i mindst 3 år:

- 1) Deltagelse i en kriminel organisation.
- 2) Terrorisme.
- 3) Menneskehandel.
- 4) Seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi.
- 5) Ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.
- 6) Ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosivstoffer.
- 7) Bestikkelse.
- 8) Svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.
- 9) Hvidvaskning af udbytte fra strafbart forhold.
- 10) Falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen.

- 11) Internetkriminalitet.
- 12) Miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter.
- 13) Menneskesmugling.
- 14) Forsætligt manddrab og grov legemsbeskadigelse.
- 15) Ulovlig handel med menneskevæv og -organer.
- 16) Bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning.
- 17) Racisme og fremmedhad.
- 18) Organiseret eller væbnet tyveri.
- 19) Ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande.
- 20) Bedrageri.
- 21) Afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning.
- 22) Efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter.
- 23) Forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel hermed.
- 24) Forfalskning af betalingsmidler.
- 25) Ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer.
- 26) Ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer.
- 27) Ulovlig handel med stjalne motorkøretøjer.
- 28) Voldtægt.
- 29) Brandstiftelse.
- 30) Strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed.
- 31) Skibs- eller flykapring.
- 32) Sabotage.

Stk. 2. Uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde kan anerkendelse af en dom eller afgørelse omfattet af § 29 l afslås, hvis en handling svarende til den, som ligger til grund for den pågældende dom, ikke er strafbar efter dansk ret.

§ 29 p. Anerkendelse af domme og afgørelser omfattet af § 29 l kan afslås, hvis

- 1) den attest, som er omhandlet i § 48, ikke foreligger, er mangelfuld eller er i åbenbar uoverensstemmelse med dommen og ikke er blevet suppleret eller rettet inden for en rimelig frist,
- 2) kriterierne for anerkendelse af dommen eller afgørelsen og overtagelse af tilsyn efter § 29 m, stk. 1 og 2, ikke er opfyldt,
- 3) der er grund til at formode, at pligten eller påbuddet er idømt med det formål at straffe den domfældte på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den pågældende kan blive dårligere stillet af disse grunde,
- 4) straf ikke kan fuldbyrdes på grund af forældelse efter dansk ret,
- 5) der efter dansk ret ikke kan føres tilsyn med de pågældende pligter eller påbud på grund af immunitet,
- 6) den domfældte på gerningstidspunktet var under den kriminelle lavalder, jf. straffelovens § 15,
- 7) dommen eller afgørelsen omfatter lægebehandling eller terapi, som uanset muligheden for tilpasning efter § 29

m, stk. 4, ikke kan underkastes tilsyn i henhold til det danske retssystem eller sundhedsvæsen,

- 8) pligten eller påbuddet, som er fastsat i dommen eller afgørelsen, er af en varighed på under 6 måneder,
- 9) dommen eller afgørelsen vedrører en strafbar handling, som helt eller for en stor eller væsentlig dels vedkommende er begået her i landet eller på et sted, der lige-stilles hermed, eller
- 10) den domfældte ifølge oplysningerne i den attest, der er omhandlet i § 48, er dømt uden selv at have været til stede under retssagen, medmindre det i attesten er anført, at den pågældende i overensstemmelse med reglerne i udstedelsesstaten og i rette tid
 - a) er blevet indkaldt personligt og dermed er blevet underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, som førte til afgørelsen, eller på anden måde faktisk er blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, på en sådan måde, at det klart fremgår, at personen var bekendt med den berammede retssag og er blevet underrettet om, at der kunne træffes en afgørelse, selv om vedkommende ikke var til stede under retssagen,
 - b) var bekendt med den berammede retssag og havde givet en juridisk rådgiver, der var udpeget enten af den pågældende selv eller af udstedelsesstaten, fuldmagt til at forsvare sig under retssagen og faktisk var repræsenteret af denne rådgiver under retssagen eller
 - c) har fået afgørelsen forkyndt og er blevet udtrykkeligt underrettet om retten til en fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter, herunder nye beviser, bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og den pågældende efterfølgende udtrykkeligt har erklæret, at vedkommende ikke anfægter afgørelsen, eller den pågældende ikke har anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende tidsfrist.

§ 29 q. Anerkendelse af domme og afgørelser omfattet af § 29 l kan afslås, hvis den pågældende dom vedrører samme forhold, som den domfældte tidligere er fundet skyldig i eller frifundet for her i landet eller i en anden stat end udstedelsesstaten (forbud mod dobbelt strafforfølgning). Tilsvarende gælder, hvis den pågældende er benådet her i landet for handlingen. Hvis den domfældte tidligere er dømt i en anden stat end Danmark, kan anerkendelse dog kun afslås, hvis dommen er blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes i domsstaten.

Stk. 2. Anerkendelse kan tillige afslås, hvis tiltale er frafaldet eller påtale er opgivet her i landet for de forhold, som den pågældende dom vedrører, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

§ 29 r. Inden der træffes afgørelse om afslag på anerkendelse i medfør af § 29 p, nr. 1, 2, 7, 8, 9 og 10, eller § 29 q, stk. 1, skal den kompetente myndighed i udstedelsesstaten

høres og om nødvendigt anmodes om straks at tilvejebringe supplerende oplysninger til brug for afgørelsen. Afgørelsen om anerkendelse af dommen eller afgørelsen kan i de i § 29 p, nr. 1, nævnte tilfælde udsættes, indtil attesten foreligger i fuldstændig stand.

Stk. 2. Efter aftale med udstedelsesstaten kan det i forbindelse med en afgørelse om afslag på anerkendelse efter § 29 o, stk. 2, § 29 p eller § 29 q besluttes, at tilsyn overtages efter § 29 m, stk. 3, på trods af afslaget på anerkendelse, dog således at ansvaret for at træffe efterfølgende afgørelser i forbindelse med tilsynet ikke overtages. Udstedelsesstaten skal i disse tilfælde uden unødigt ophold underrettes om den domfældtes tilsidesættelse af pligter og påbud og alle øvrige oplysninger, som er af betydning for udstedelsesstatens mulighed for at træffe efterfølgende afgørelser i sagen.

§ 29 s. Tilsyn med en dom eller en afgørelse efter § 29 m, stk. 3, ophører her i landet, hvis udstedelsesstaten inden 10 dage efter modtagelsen af underretning efter § 29 n, stk. 7, eller § 29 t, nr. 5, tilbagekalder den i § 48 omhandlede attest, medmindre tilsyn i Danmark allerede er indledt.

Stk. 2. Tilsyn med en dom eller en afgørelse efter § 29 m, stk. 3, ophører endvidere her i landet, og tilsynet føres tilbage til denne stat, hvis

- 1) den domfældte forsvinder eller ikke længere har sit lovlige og sædvanlige opholdssted her i landet eller
- 2) der er indledt en ny straffesag mod den pågældende i udstedelsesstaten og udstedelsesstaten beder om, at tilsynet føres tilbage til udstedelsesstaten.

§ 29 t. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underrettes skriftligt og uden unødigt ophold

- 1) om videresendelse af en dom og, hvis det er relevant, en afgørelse omfattet af § 29 l og den i § 48 omhandlede attest til rette myndighed her i landet,
- 2) om, at overtagelse af tilsyn ikke er muligt, fordi den domfældte ikke kan spores her i landet,
- 3) om den endelige afgørelse om anerkendelse af dommen eller afgørelsen og om overtagelse af tilsyn,
- 4) om afslag på anerkendelse af dommen eller afgørelsen og overtagelse af tilsyn og begrundelsen herfor,
- 5) om afgørelser om tilpasning af pligter eller påbud og begrundelsen herfor,
- 6) om efterfølgende afgørelser som omhandlet i § 29 n eller afslag på at træffe sådanne afgørelser,
- 7) om afgørelser om amnesti eller benådning, som bevirker, at der ikke føres tilsyn med pligter eller påbud, og, når det er relevant, begrundelsen herfor og
- 8) om afgørelser om, at tilsynet føres tilbage til udstedelsesstaten, jf. § 29 n, stk. 2 og 3, og § 29 s, stk. 2.«

7. § 33, stk. 1, nr. 5, affattes således:

»5) det følger af oplysningerne i attesten, at den pågældende er dømt uden selv at have været til stede under retssagen, medmindre det i attesten er anført, at den pågældende i overensstemmelse med reglerne i udstedelsesstaten og i rette tid

- a) er blevet indkaldt personligt og dermed er blevet underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den

retssag, som førte til afgørelsen, eller på anden måde faktisk er blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, på en sådan måde, at det klart fremgår, at personen var bekendt med den berammede retssag og er blevet underrettet om, at der kunne træffes en afgørelse, selv om vedkommende ikke var til stede under retssagen,

- b) var bekendt med den berammede retssag og havde givet en juridisk rådgiver, der var udpeget enten af den pågældende selv eller af udstedelsesstaten, fuldmagt til at forsvare sig under retssagen og faktisk var repræsenteret af denne rådgiver under retssagen eller
- c) har fået afgørelsen forkyndt og er blevet udtrykkeligt underrettet om retten til en fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter, herunder nye beviser, bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og den pågældende efterfølgende udtrykkeligt har erklæret, at vedkommende ikke anfægter afgørelsen, eller den pågældende ikke har anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende tidsfrist.«

8. § 48, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Afgørelsen om, hvorvidt en afgørelse om bødestraf, fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning eller konfiskation kan fuldbyrdes her i landet, eller om, hvorvidt en afgørelse om pligter eller påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrkelse, som alternativ sanktion eller ved prøveløsladelse kan anerkendes og tilsyn overtages, udsættes i det nødvendige tidsrum, hvis det findes nødvendigt at tilvejebringe en dansk oversættelse af udstedelsesstatens afgørelse.«

9. § 54, stk. 1, affattes således:

»Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, træffer afgørelse om anmodninger om fuldbyrdelse af afgørelser om bødestraf, fængselsstraf eller andre frihedsberøvende foranstaltninger og konfiskation og om anmodninger om anerkendelse af og overtagelse af tilsyn med afgørelser om pligter eller påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrkelse, som alternativ sanktion eller ved prøveløsladelse, jf. dog stk. 2.«

10. I § 54 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Afgørelser om anerkendelse af og overtagelse af tilsyn med afgørelser om pligter eller påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrkelse, som alternativ sanktion eller ved prøveløsladelse og afslag på anmodninger herom træffes hurtigst muligt og senest 60 dage efter modtagelsen af dommen eller afgørelsen. Udstedelsesstaten underrettes, hvis det på grund af ekstraordinære omstændigheder ikke er muligt at overholde fristen.«

11. § 59, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Attester, der i medfør af denne lov fremsendes til en anden medlemsstat med henblik på fuldbyrdelse af afgørelser om bødestraf og konfiskation og med henblik på

anerkendelse af og overtagelse af tilsyn med afgørelser om pligter eller påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrkelse, som alternativ sanktion eller ved prøveløsladelse, skal attesteres af justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil.«

12. Efter § 60 a indsættes i kapitel 13:

»§ 60 b. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan anmode en anden medlemsstat om at anerkende og føre tilsyn med en dom eller en afgørelse som nævnt i § 29 1, når den domfældte er vendt tilbage til denne medlemsstat eller ønsker at vende tilbage til medlemsstaten.

Stk. 2. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan desuden anmode en anden medlemsstat end den, hvor domfældte har lovligt eller sædvanligt ophold, om at anerkende og føre tilsyn med dommen eller afgørelsen, hvis den domfældte ønsker det og medlemsstaten har givet sit samtykke hertil.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af sager, der er omfattet af denne bestemmelse.«

§ 2

I lov om udlevering af lovovertrædere, jf. lovbekendtgørelse nr. 833 af 25. august 2005, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 494 af 12. maj 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 10 g affattes således:

»§ 10 g. Udlevering med henblik på fuldbyrdelse af en dom afsagt, uden at den pågældende har været til stede under retssagen, hvorved den pågældende er idømt fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning, kan ikke finde sted, medmindre det fremgår af den europæiske arrestordre, at den pågældende i overensstemmelse med reglerne i udstedelsesstaten og i rette tid

- 1) er blevet indkaldt personligt og dermed er blevet underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, som førte til afgørelsen, eller på anden vis er blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, på en sådan måde, at det klart fremgår, at personen var bekendt med den berammede retssag og er blevet underrettet om, at der kunne træffes en afgørelse, selv om vedkommende ikke var til stede under retssagen,
- 2) var bekendt med den berammede retssag og havde givet en juridisk rådgiver, der var udpeget enten af den pågældende selv eller af udstedelsesstaten, fuldmagt til at forsvare sig under retssagen og faktisk var repræsenteret af denne rådgiver under retssagen,
- 3) har fået afgørelsen forkyndt og er blevet udtrykkeligt underrettet om retten til en fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter, herunder nye beviser, bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og den pågældende efterfølgende udtrykkeligt har erklæret, at vedkommende ikke anfægter afgørelsen, eller den pågældende ikke har anmodet om

forny et prøvelse eller anke inden for den gældende tidsfrist eller

- 4) vil få afgørelsen forkyndt personligt straks efter overgivelsen til udstedelsesstaten og udtrykkeligt vil blive underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke som nævnt i nr. 3 og vil blive underrettet om tidsfristen for anmodning om fornyet prøvelse eller anke.«

2. I § 18 b indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Den, der i sager omfattet af § 10 g, nr. 4, på grundlag af en europæisk arrestordre begæres udleveret med henblik på fuldbyrdelse af en dom som nævnt i § 10 g, kan, når den pågældende underrettes om indholdet af arrestordren, anmode om at få udleveret en genpart af dommen, inden udleveringen gennemføres.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

3. I § 18 d, stk. 1 og 2, og § 18 e, stk. 1, ændres »§ 18 b, stk. 4« til: »§ 18 b, stk. 5«.

§ 3

Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden og kan herunder fastsætte, at lovens bestemmelser træder i kraft på forskellige tidspunkter.

§ 4

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. § 2 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Folketinget, den 29. marts 2011

THOR PEDERSEN

/ Bent Bøgsted